

henvist til de situationer, hvor den ene ægtefælle har haft en kapitalpension, hvis værdi efter de nugældende regler skal indgå i delingen, og hvor der ikke i øvrigt er pensionsordninger i ægteskabet. Ægtefællerne kan ikke dele selve ordningen under ægteskabet, da det vil udløse beskatning, og det vil være usikkert for ikke-ejerægtefællen at vente, til separation eller skilsmisse eventuelt er aktuel.

Om udvalgets – herunder henholdsvis flertallets og mindretallets – overvejelser henvises til betænkningens kapitel 12, side 207-208.

3.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med udvalget i dets grundlæggende overvejelser. For at kunne løse de spørgsmål, der er rejst i udvalgets kommissorium, og som fremgår af udvalgets beskrivelser i betænkningen, er det efter ministeriets opfattelse nødvendigt med en principiel stillingtagen til pensioners behandling på et ægtefælleskifte. Dette nødvendiggør en afvejning af de to modsatrettede hensyn – det familiepolitiske hensyn over for det pensionspolitiske hensyn. Ministeriet er ligesom udvalget af den opfattelse, at der er tale om to vægtige hensyn, hvor det ene ikke kan siges at være rigtigere end det andet. Det er derfor vigtigt, at der foretages en balanceret afvejning af disse.

3.3.1. Forlodsudtagelse af rimelige pensionsrettigheder samt forlods udtagelse ved korterevarende ægteskaber

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at alle rimelige pensionsordninger kan udtages forlods på skifte. Dette enkle udgangspunkt understøtter, at alle personer, der har mulighed for det, hvad enten de er gift, lever i parforhold eller er enlige, i deres livsforløb søger at etablere en rimelig pensionsopsparing. Den udvikling væk fra ægtefælledækning, der ses i pensionsbilledet, viser, at selv en ægtefælle, der ikke bliver skilt, ikke kan påregne en rimelig supplerende aldersforsørgelse, medmindre vedkommende selv etablerer den. Ministeriet har også noteret sig, at der i høringssvarene tegner sig et tydeligt billede, hvorved der overordnet set er tilfredshed med, at der på denne måde skabes en afklaring af retstilstanden og gøres op med tidligere tiders forskelsbehandling begrundet i pensionernes typer.

Ministeriet kan ikke afvise, at det som anført i høringssvarene fra bl.a. Advokatrådet og Foreningen af Familieretsadvokater i Danmark kan være vanskeligt

at forstå, hvorfor pensioner på denne måde skal behandles anderledes end anden formue, der indgår i ligestillingen mellem ægtefællerne. Ministeriet skal dog bemærke, at det for pensioner er tydeligt, hvad formålet er – nemlig aldersforsørgelse.

Det er helt afgørende, at det pensionspolitiske udgangspunkt modificeres for at opnå en afbalancering i forhold til de ligeledes vægtige familiepolitiske hensyn. Ministeriet er således meget opmærksomt på, at man med det pensionspolitiske udgangspunkt bevæger sig længst muligt væk fra ægteskabslovgivningens almindelige ligestillingsprincip og de hensyn, der bærer dette ligestillingsprincip. De ordninger, der skal kunne udtages forlods, må derfor begrænses for at undgå urimelige resultater af, at niveauet for ægtefællernes pensionsopsparing er meget forskelligt. I høringssvarene fra bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Forsikring & Pension og Akademikernes Centralorganisation er der peget på, at afgrænsningen af rimelige ordninger er for snævre, og at den vil føre til urimelige resultater. Ministeriet kan tilslutte sig den af flertallet foretagne afgrænsning af, hvad der kan betragtes som rimelige ordninger. Det bærende hensyn er efter ministeriets opfattelse, at den ægtefælle, der har den mindste opsparing, ikke skal affinde sig med, at den anden ægtefælle – ud over at have den største opsparing – også forlods kan udtage ekstra opsparing. Til brug for afgørelsen af, hvad der er en rimelig pensionsordning må der efter ministeriets opfattelse tilvejebringes en så objektiv målestok som muligt. Ministeriet er dog også enig, når det i høringssvarene fra bl.a. Præsidenten for Vestre Landsret anføres, at der i retspraksis vil skulle ske en afklaring heraf, men skal samtidig pege på, at der med det enkle udgangspunkt om forlodsudtagelse af alle rimelige pensionsordninger for langt de fleste ægtefæller skabes en tiltrængt og enkel afklaring af retstilstanden.

Særligt om gæld, der knytter sig til pensionsordninger, skal ministeriet bemærke, at ordninger etableret ved gældstiftelse almindeligvis ikke kan betragtes som rimelige ordninger. Skulle man undtagelsesvis finde en pensionsordning, der helt eller delvist er etableret ved gældstiftelse, rimelig med den virkning, at pensionsordningen kan udtages uden deling, er det ministeriets opfattelse, at den gæld, der knytter sig til pensionsordningen heller ikke indgår i ligestillingen. Derved følger man det almindelige princip vedrørende fastlæggelse af gælds formuestatus, nemlig at gældens status følger det aktivs status, som gælden knytter sig til.